

# Mevi 211, høsten 2012, seminarleders kommentarer

---

I dette skrivet, som jeg har levert sammen med en oppsummering av studentenes evaluering av kurset, vil jeg gjøre rede for noen egne tanker rundt hvordan seminarene fungerte, hva som gikk bra og mindre bra, og hva som kan endres til en annen gang.

**Avviklingen av seminarene** gikk stort sett greit. To utfordringer meldte seg her. For det første var det, ikke uventet, vanskelig å få mange til å presentere de første gangene. Det ble med en til to presentasjoner. Jeg tenkte at dette kom til å jevne seg ut etter hvert, men selv mot slutten hendte det at presentasjoner falt fra og at møtene ble kortere enn planlagt. I starten var det vanskelig å bruke tiden fullt ut, men jeg valgte å ikke holde på studentene lengre enn nødvendig.

**Oppgavene** var ofte preget av at studentene ikke hadde formulert problemstillingene så konkret som jeg er vant til. ”Jeg har hatt om etableringen av BT”, for så å gå rett på avishistorien var en gjenganger. Oppgavene ble greie, men jeg synes mange burde konkretisert bedre hva de ønsket å finne ut gjennom oppgaven, noe jeg også nevnte flere ganger under seminarene at de burde være obs på. Ellers var det noen veldig gode besvarelser, mange som absolutt holdt mål uten å skille seg ut, og noen svake.

En ting jeg trodde skulle bli et problem var innleveringsfristen 1. november da det i tillegg ble sagt at oppgaven skal leveres en uke etter presentasjon. Men dette så de fleste ut til å forstå. For å unngå forvirring i fremtiden vil jeg likevel foreslå å sløyfe 1. november-fristen, slik at det kun informeres om at oppgaven må leveres en uke etter presentasjon og at de første som skal fremføre får et par uker på å komme i gang slik de fikk nå.

**Presentasjonene** var ofte preget av at studenten ikke var ferdig med oppgaven. I studentevalueringen ble det påpekt at flere presentasjoner inneholdt mer stoff om den enkelte avis enn stoff fra pensum. Dette kan komme av at studentene brukte mest tid på å samle stoff om avisen og at de brukte mer tid på pensum uka mellom presentasjonen og innlevering. Klarere krav til pensumbruk i presentasjonen kan være en idé. Det kunne vært et krav at presentasjonene har en generell pensumdel og en spesifikk del om avisen for å gjøre presentasjonene mer relevant for alle. En av studentene sendte inn sin oppgave før presentasjonen selv om dette ikke var et krav. Både jeg og vedkommende opplevde at det ble lettere å gi respons og diskutere oppgaven konkret når jeg hadde lest gjennom den foreløpige teksten på forhånd. Å levere et utkast før presentasjon ble også foreslått på evalueringen.

**Oppmøtet** var godt, særlig i starten. Svært få var til stede mer enn fem ganger. Noen få var til stede færre ganger enn det opprinnelige kravet. Presentasjoner som måtte utsettes var egentlig et større problem enn oppmøtet i seg selv. I evalueringen reagerte en student spesifikt på at kravet til oppmøtet ble ”lettet på” underveis. Her må jeg nok ta selvkritikk for å ha nevnt en av de siste gangene at alle som fikk oppgaven godkjent ville kunne ta eksamen. Jeg burde ha formulert dette på en annen måte.

**Opplegg** utover oppgavepresentasjonene ble etterlyst av flere studenter i evalueringen. Jeg fikk i forkant beskjed om at seminarene først og fremst skulle dreie seg om å presentere oppgavene og diskutere dem. Jeg opplevde studentenes vilje til å diskutere oppgavene og temaene som svært varierende fra gang til gang. Til det første møtet hadde jeg notert noen generelle åpne spørsmål knyttet til temaet som den ene presentasjonen den gangen handlet om. Vi fikk en grei diskusjon ut av dette, men det ble nok mer synsing enn pensumrelatert. Generelt var det lettere å få i gang en diskusjon på den mindre mandagsgruppa enn på den store tirsdagsgruppa. I evalueringen ønsket flere studenter mer diskusjon, men selv om ordet var fritt både etter presentasjonene og mot slutten av møtene opplevde jeg ofte at ingen tok ordet, selv da jeg stilte dem spørsmål.

På etterspørsel lagde jeg til noen repetisjonsoppgaver til de siste tre-fire møtene. En av disse gikk ut på å bruke hjemmeeksamensoppgaven i kringkastingshistorie sammen med tidligere skoleeksamensoppgaver i pressehistorie og diskutere oss frem til mulige hjemmeeksamensoppgaver i pressehistorie. En annen gang forberedte jeg noen spørsmål om partipressa som studentene fikk diskutere i grupper før svarene ble lagt frem. Jeg opplevde at det var mest aktivitet og deltakelse blant studentene da de fikk diskutere i mindre grupper. I evalueringen var det flere som etterlyste mer undervisning på seminarene. Men jeg må innrømme jeg tviler på at de fleste studenter har tålmodighet til å følge med på presentasjoner med hverandre og deretter høre på seminarlederen stå og snakke. Da tror jeg det har mer for seg å sette i gang diskusjon mellom studentene, noe jeg også gjorde gode erfaringer med, men som ikke ble gjort hver gang. På et av de siste seminarene hadde jeg planlagt å stille noen kjappe repetisjonsspørsmål om pressen under andre verdenskrig. Dette hadde jeg satt av ti minutter til da det var mange fremføringer på planen, men flere av disse falt fra og dermed ble opplegget mitt litt tynt i forhold til tiden som var igjen. I det hele tatt ble mine forsøk på opplegg utover oppgavepresentasjonene noe preget av prøving og feiling. I ettertid ser jeg at jeg burde kjørt et fast opplegg som fulgte forelesningsrekka. Men skulle dette opplegget vært mer omfattende, slik noen ønsket i evalueringen, tror jeg at det måtte vært noe jeg og emneansvarlig måtte utarbeidet i forkant. Jeg har inntrykk av at det er slik det fungerer i andre MEVI-fag der seminarene dreier seg mer om pensumrepetisjon og diskusjon.